Eiropas Parlaments
2024-2029

PIEŅEMTIE TEKSTI

P10_TA(2026)0240

Pagaidu atbalsts un avansa maksājumi, reaģējot uz mēslošanas līdzekļu cenu pieaugumu Tuvo Austrumu krīzes dēļ

Eiropas Parlamenta 2026. gada 7. jūlija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (ES) 2021/2115 attiecībā uz īpaša veida intervenci, kuras mērķis ir sniegt ārkārtas pagaidu atbalstu no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), un iespēju pielāgot tiešo maksājumu piešķīrumus 2027. kalendārajam gadam un groza Regulu (ES) 2021/2116 attiecībā uz elastīgākiem noteikumiem par avansa maksājumiem, reaģējot uz mēslošanas līdzekļu cenu pieaugumu Tuvo Austrumu krīzes dēļ (COM(2026)0282 – C10-0139/2026 – 2026/0150(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2026)0282),

– ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 43. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C10-0139/2026),

– ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,

– pēc apspriešanās ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju,

– ņemot vērā Padomes pārstāvja 2026. gada 17. jūnija vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,

– ņemot vērā Reglamenta 60. un 170. pantu,

1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;

2. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā savu priekšlikumu aizstāj, būtiski groza vai ir paredzējusi to būtiski grozīt;

3. uzdod priekšsēdētājai Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P10_TC1-COD(2026)0150

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2026. gada 7. jūlijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2026/..., ar ko groza Regulu (ES) 2021/2115 attiecībā uz īpaša veida intervenci, kuras mērķis ir sniegt ārkārtas pagaidu atbalstu no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), un iespēju pielāgot tiešo maksājumu piešķīrumus 2027. kalendārajam gadam un groza Regulu (ES) 2021/2116 attiecībā uz elastīgākiem noteikumiem par avansa maksājumiem, reaģējot uz mēslošanas līdzekļu cenu pieaugumu Tuvo Austrumu krīzes dēļ

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

pēc apspriešanās ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru[1],

[1] Eiropas Parlamenta 2026. gada 7. jūlija nostāja.

tā kā:

(1) Nesenā Tuvo Austrumu krīze un Hormuza šauruma *de facto* slēgšana ir izraisījusi ievērojamu naftas, gāzes un mēslošanas līdzekļu cenu pieaugumu pasaulē. Skarto tirgu globālais raksturs būtiski ietekmē cenas vairākās Savienības ekonomikas nozarēs visās dalībvalstīs.

(2) Lauksaimniecības nozari tieši ietekmē mēslošanas līdzekļu cenu krasais pieaugums, jo mēslošanas līdzekļi ir būtiski lauksaimniecības produktivitātei, lauku saimniecību dzīvotspējai un nodrošinātībai ar pārtiku. Mēslošanas līdzekļu iegāde lauksaimniekiem rada vienas no lielākajām izejresursu izmaksām. Papildus cenu līmenim Savienības lauksaimniekus īpaši ietekmē tirgus svārstīgums. Mēslošanas līdzekļu izmaksu pieauguma dēļ lauksaimnieki varētu būt spiesti samazināt mēslošanas līdzekļu izmantojumu, kas radīs nepārprotamu produkcijas kvalitātes pasliktināšanās un ražas apjoma samazināšanās risku. Lauksaimnieki varētu arī samazināt apstrādāto platību, kas ietekmētu Savienības lauksaimniecisko ražošanu.

(3) Lai ātri mazinātu šīs krīzes izraisīto Savienības pārtikas sistēmas neaizsargātību un palīdzētu lauksaimniekiem, kuri saskaras ar likviditātes problēmām, ir lietderīgi atļaut ārkārtas un pagaidu atbalstu, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2021/2115[2] ieviešot krīzes atbalstam paredzētu jauna veida intervenci no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2021/2116[3] satvarā piešķirot dalībvalstīm lielāku elastību attiecībā uz tiešo maksājumu avansa maksājumiem. Ieviešot šā jaunā veida intervenci, ierobežojumiem, kas attiecībā uz mēslošanas līdzekļu iestrādāšanu augsnē noteikti rīcības programmās saskaņā ar Padomes Direktīvu 91/676/EEK[4], palielināties nevajadzētu.

---

2 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/2115 (2021. gada 2. decembris), ar ko izveido noteikumus par atbalstu stratēģiskajiem plāniem, kuri dalībvalstīm jāizstrādā saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku (KLP stratēģiskie plāni) un kurus finansē no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), un ar ko atceļ Regulas (ES) Nr. 1305/2013 un (ES) Nr. 1307/2013 (OV L 435, 6.12.2021., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj).

3 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/2116 (2021. gada 2. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 1306/2013 (OV L 435, 6.12.2021., 187. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2116/oj).

4 Padomes Direktīva 91/676/EEK (1991. gada 12. decembris) attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti (OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1991/676/oj).

(4) Pieejamais atbalsts saskaņā ar jaunā veida intervenci būtu jāvērš uz aktīviem lauksaimniekiem, kurus visvairāk skar augstās mēslošanas līdzekļu cenas, un tas būtu jāpiešķir par mēslošanas līdzekļu papildu izmaksām, kas lauksaimniekiem radušās kopš 2026. gada 1. marta notiekošā cenu pieauguma dēļ. Minētais datums ir tikai atsauces datums augstākas mēslošanas līdzekļu cenas noteikšanai, un tas nav saistīts ar labuma guvējiem paredzēto maksājumu attiecināmību. Vajadzētu būt iespējai atalgot lauksaimniekus, uz kuriem jau attiecas platībatkarīgas saistības samazināt mēslošanas līdzekļu izmantojumu, par mēslošanas līdzekļu izmantošanas samazināšanu ar augstākām atbalsta likmēm. Turklāt šāda veida intervences atbalsta labuma guvējiem būtu jādara pieejamas attiecīgās zināšanas, kā arī informācija par to, kā samazināt mēslošanas līdzekļu izmantošanu. Lai nodrošinātu publiskā atbalsta efektīvu izmantošanu un minētā atbalsta taisnīgāku sadali starp atbalsttiesīgajiem lauksaimniekiem, dalībvalstīm būtu jāierobežo maksimālais atbalsts vienam labuma guvējam vai maksimālais atbalstīto hektāru skaits. Ņemot vērā minētā atbalsta steidzamību, pagaidu un ārkārtas raksturu un nepieciešamību ātri izmaksāt attiecīgos maksājumus, attiecībā uz maksājumu izmaksu labuma guvējiem būtu jānosaka beigu datums.

(5) Lai nodrošinātu Savienības līdzekļu pareizu finanšu pārvaldību, dalībvalstīm saskaņā ar jaunā veida intervenci būtu jānodrošina, ka kopējais lauksaimnieka saņemtais atbalsts apvienojumā ar citiem valsts vai Savienības atbalsta instrumentiem, kas paredzēti, lai reaģētu uz mēslošanas līdzekļu augsto cenu ietekmi, neizraisa pārmērīgu kompensāciju vai dubultu finansēšanu.

(6) Lai stimulētu finanšu instrumentu izmantošanu atbalstam, ko sniedz saskaņā ar jaunā veida intervenci, maksimālās atbalsta likmes nebūtu jāpiemēro, ja atbalstu piešķir atsevišķa apgrozāmā kapitāla veidā.

(7) Lai izvairītos no maksājumu kavējumiem lauksaimniekiem, kuri saskaras ar likviditātes problēmām, būtu jāparedz, ka ELFLA finansētie izdevumi ir attiecināmi uz jaunā veida intervenci no šīs regulas spēkā stāšanās dienas un pirms dalībvalstis iesniedz Komisijai pieprasījumu par KLP stratēģiskā plāna stratēģisku grozījumu, ar ko ievieš minēto intervenci.

(8) Jaunā intervences veida atbalsta finansēšana būtu jāplāno ar ELFLA ieguldījuma likmi līdz 65 % no attiecināmajiem publiskajiem izdevumiem.

(9) Lai šajā regulā paredzētajai jaunā veida intervencei nodrošinātu pienācīgu finansējumu, neapdraudot citus KLP stratēģisko plānu mērķus un krīzes maksājumiem rezervētās summas, būtu jānosaka jaunā veida intervencei piemērojamā Savienības ieguldījuma maksimālā daļa.

(10) Ņemot vērā jaunā veida intervences īpašo raksturu, pienākums sniegt ieguldījumu Regulas (ES) 2021/2115 I pielikumā uzskaitīto rezultātu rādītāju sasniegšanā nebūtu jāpiemēro attiecībā uz jaunā veida intervenci.

(11) Ieviešot šā jaunā veida intervenci KLP stratēģiskajos plānos, šāds stratēģiskā grozījuma pieprasījums nebūtu jāiekļauj gada maksimālo iespējamo stratēģisko grozījumu pieprasījumu skaitā.

(12) Lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus, maksimālais valsts papildu finansējums jaunā intervences veida intervencēm būtu jāierobežo līdz 200 % no ELFLA finansējuma šāda veida intervencei.

(13) Regulas (ES) 2021/2115 I pielikumā būtu jāpievieno ar jaunā veida intervenci saistīts papildu izlaides rādītājs.

(14) Regulas (ES) 2021/2115 XV pielikuma virsraksts būtu jāgroza, lai atspoguļotu to, ka atbalsta finansiālie ierobežojumi ietver finansējumu jaunā veida intervencei.

(15) Regulas (ES) 2021/2115 103. panta 1. punkts dalībvalstīm piešķir elastību pielāgot savus piešķīrumus tiešajiem maksājumiem, pārvietojot līdzekļus uz ELFLA piešķīrumiem 2023.–2026. kalendārajam gadam un no tiem. Lai nodrošinātu, ka dalībvalstis var turpināt sekmīgi īstenot attiecīgās valsts stratēģijas, kas ir to KLP stratēģisko plānu pamatā, tostarp stratēģijas, kuru mērķis ir pārvarēt negaidītu krīzi, piemēram, mēslošanas līdzekļu augsto cenu izraisītu ietekmi, dalībvalstīm būtu arī jāļauj noteiktajā maksimālajā apjomā koriģēt tiešo maksājumu piešķīrumus arī 2027. kalendārajam gadam, pamatojoties uz pārvietojumu limitiem, kas piemērojami attiecībā uz 2023.–2026. kalendāro gadu, kā arī attiecīgi grozīt savus KLP stratēģiskos plānus. Tāpēc ir lietderīgi paredzēt minēti iespēju, ieviešot jaunus noteikumus Regulas (ES) 2021/2115 IV sadaļā un atbilstīgu jaunu saistītu pielikumu, kurā noteiktas palielinājuma maksimālās summas un samazinājuma maksimālās summas katrai dalībvalstij. Ir arī jāgroza Regulas (ES) 2021/2115 87. panta 2. punkts, lai pilnvarotu Komisiju pieņemt deleģēto aktu, ar ko minētās regulas V un IX pielikumā noteiktos dalībvalstu piešķīrumus groza, lai ņemtu vērā tiešo maksājumu piešķīrumu korekcijas. Turklāt ir jāgroza Regulas (ES) 2021/2115112. panta 2. punkta b) apakšpunkts, lai korekcijas iekļautu minētās regulas 107. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētā finanšu plāna pārskata tabulā, un jāgroza minētās regulas 119. panta 2. un 7. punkts, lai korekcijas iekļautu KLP stratēģisko plānu stratēģisko grozījumu sarakstā. Turklāt ir jāgroza Regulas (ES) 2021/2115 119. panta 7. punkta otrā daļa, lai noteiktu, ka stratēģisko grozījumu pieprasījums, kas izriet no korekcijām, netiek ieskaitīts maksimālajos iespējamajos stratēģisko grozījumu pieprasījumos gadā. Turklāt Regulas (ES) 2021/2115 121. panta otrās daļas b) punkts ir jāgroza, lai īpašo noteikumu grozījumu sarakstā iekļautu minētās korekcijas, attiecībā uz kurām laikposms, kurā jāpieņem minētās regulas 87. panta 2. punktā minētais deleģētais akts, netiek ņemts vērā attiecībā uz termiņu, kurā Komisijai jāpieņem minētās regulas 121. panta pirmajā daļā minētais akts.

(16) Ņemot vērā Tuvo Austrumu krīzi un no tās izrietošo mēslošanas līdzekļu cenu pieaugumu un lauksaimnieku finansiālo risku, pašreizējais avansa maksājumu līmenis vairs nav pietiekams. Lai atbalstītu lauksaimniekus, kuri saskaras ar likviditātes problēmām, un ņemot vērā, ka šīs krīzes sekas, visticamāk, saglabāsies visu 2026. gadu, ir lietderīgi mainīt Regulā (ES) 2021/2116 noteiktās tiešo maksājumu avansu maksimālās likmes, lai par minēto kalendāro gadu varētu maksāt augstāku likmi. Tādēļ ir lietderīgi tiešo maksājumu avansu maksimālo likmi 70 % apmērā palielināt līdz 75 %, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, *Euratom*) 2024/2509[5] 11. pantā noteikto ierobežojumu.

(17) Dalībvalstīm pašlaik ir atļauts lauksaimniekiem izmaksāt avansus laikposmā no kalendārā gada 16. oktobra līdz 30. novembrim. Lai atbalstītu lauksaimniekus, kuriem mēslošanas līdzekļu augsto cenu dēļ ir likviditātes problēmas, ir lietderīgi piešķirt dalībvalstīm lielāku elastību attiecībā uz tiešo maksājumu avansa maksājumu grafiku un atļaut šādus maksājumus veikt agrāk, tieši pēc atbalsta pieteikuma iesniegšanas. Tomēr, ņemot vērā to, ka tiešo maksājumu avansi, ko dalībvalstis izmaksā lauksaimniekiem vienā kalendārajā gadā, Komisijai ir jāatmaksā dalībvalstīm tikai no nākamā gada budžeta, tiešo maksājumu avansi, kas labuma guvējiem izmaksāti pirms 2026. gada 16. oktobra, būtu jāuzskata par tādiem, kas veikti 2026. gada novembrī, un dalībvalstīm tie būtu jādeklarē atlīdzināšanai kopā ar novembra deklarāciju, lai Komisija tos atmaksātu 2027. gada sākumā.

---

5 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *Euratom*) 2024/2509 (2024. gada 23. septembris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam (OV L, 2024/2509, 26.9.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

(18) Regulas (ES) 2021/2116 59. pants sniedz dalībvalstīm elastību savu pārvaldības un kontroles sistēmu izveidē. Dalībvalstis tiek mudinātas savas pārvaldības un kontroles sistēmas pielāgot, lai nodrošinātu, ka šajā regulā paredzētā papildu elastība attiecībā uz avansa maksājumu grafiku un apmēru ļauj sniegt savlaicīgu un iedarbīgu atbalstu lauksaimniekiem. Konkrētāk, dalībvalstīm būtu jāizlemj, kuras pārbaudes tām jāpabeidz, pirms tās izmaksā avansa maksājumus steidzamu likviditātes vajadzību risināšanai. Šajā sakarā dalībvalstīm būtu arī jāņem vērā iespēja, ka tās varētu atgūt visus nepamatoti izmaksātos avansus un aizsargāt Savienības finanšu intereses pirms galīgā maksājuma veikšanas. Galīgo maksājumu veikšanas laikā dalībvalstij būtu jānovērtē neatbilstības risks, izmantojot tādas iespējas kā attiecināmības un iespējamo neatbilstību pārbaudes un nepamatoti izmaksāto summu atgūšana. Ja ir ieviesta efektīva pārvaldības un kontroles sistēma, tostarp attiecībā uz parādu pārvaldību, nopietni trūkumi ir mazticami.

(19) Tādēļ Regulas (ES) 2021/2115 un (ES) 2021/2116 būtu attiecīgi jāgroza.

(20) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, ātri novērst Savienības pārtikas sistēmas neaizsargātību, ko izraisījusi nesenā Tuvo Austrumu krīze, un palīdzēt lauksaimniekiem, kuri saskaras ar likviditātes problēmām, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet, ņemot vērā saikni starp šo regulu un citiem KLP instrumentiem un to, ka šī regula ir nesaraujami saistīta ar Savienības galveno prioritāšu sasniegšanu, tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

(21) Ņemot vērā vajadzību steidzami ļaut lauksaimniekiem pieņemt savlaicīgus lēmumus par ieguldījumiem un tādējādi līdz minimumam samazināt pārtikas ražošanas krituma risku, tiek uzskatīts par lietderīgu piemērot izņēmumu attiecībā uz astoņu nedēļu laikposmu, kas paredzēts Līgumam par Eiropas Savienību, Līgumam par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam pievienotā Protokola Nr. 1 par valstu parlamentu lomu Eiropas Savienībā 4. pantā.

(22) Ņemot vērā vajadzību rīkoties nekavējoties, šai regulai būtu jāstājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Grozījumi Regulā (ES) 2021/2115

Regulu (ES) 2021/2115 groza šādi:

1) regulas 69. pantam pievieno šādu punktu:

“j) atbalstu lauksaimniekiem, kurus skāris krasais mēslošanas līdzekļu cenu pieaugums Tuvo Austrumu krīzes dēļ.”;

2) regulas III sadaļas IV nodaļas 1. iedaļā pievieno šādu pantu:

“78.b pants

Atbalsts lauksaimniekiem, kurus skāris krasais mēslošanas līdzekļu cenu pieaugums Tuvo Austrumu krīzes dēļ

1. Dalībvalstis var sniegt ārkārtas pagaidu atbalstu aktīviem lauksaimniekiem, kurus skāris krasais mēslošanas līdzekļu cenu pieaugums. Jebkurš šāds sniegtais atbalsts ir saskaņā ar šajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem un saskaņā ar dalībvalstu KLP stratēģiskajos plānos sīkāk precizētajiem nosacījumiem.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar šo pantu noteikto atbalstu mērķtiecīgi novirza lauksaimniekiem, kurus mēslošanas līdzekļu cenu krasais pieaugums skāris vissmagāk. Dalībvalstis nodrošina atbalstu, uz pieejamo pierādījumu pamata nosakot atbalsttiesīguma nosacījumus.

3. Atbalsts saskaņā ar šo pantu sedz daļu no mēslošanas līdzekļu papildu izmaksām, kas laikposmā pēc 2026. gada 1. marta radušās ar Tuvo Austrumu krīzi saistītu tirgus norišu dēļ. Papildu izmaksas aprēķina kā starpību starp mēslošanas līdzekļu reprezentatīvo cenu un mēslošanas līdzekļu atsauces cenu. Dalībvalstis, balstoties uz saprātīgiem pieņēmumiem, nosaka atsauces cenu, kuras pamatā ir mēslošanas līdzekļu vidējā cena vismaz trīs secīgus mēnešus laikposmā no 2025. gada 1. janvāra līdz 2026. gada 28. februārim un reprezentatīvā cena, kuras pamatā ir mēslošanas līdzekļu cena dalībvalsts noteiktajā laikposmā, kas nesākas pirms 2026. gada 1. marta. Atbalstu saskaņā ar šo pantu piešķir kā vienības izmaksas par hektāru, kuras aprēķina, pamatojoties uz mēslošanas līdzekļu gada vidējo patēriņu uz katru platību, diferencējot pa nozarēm vai ražošanas sistēmām. Alternatīvi dalībvalstis šajā pantā paredzēto atbalstu var balstīt uz faktiskajām izmaksām, kas radušās katram labuma guvējam, izmantojot to pašu atsauces cenu, kas aprakstīta šajā punktā.

4. Dalībvalstis nosaka piemērojamās atbalsta likmes nolūkā segt līdz 50 % no mēslošanas līdzekļu papildu izmaksām. Minētās likmes var palielināt līdz ne vairāk kā 80 % lauksaimniekiem, uz kuriem attiecas 31. un 70. pantā minētās saistības vai 72. pantā minētās prasības samazināt mēslošanas līdzekļu izmantošanu. Finanšu instrumentiem atsevišķa apgrozāmā kapitāla veidā piemēro 80. panta 4. punktu.

5. Dalībvalstis katram labuma guvējam nosaka maksimālo atbalsta summu vai maksimālo hektāru skaitu, par kuriem atbalstu var saņemt viens saņēmējs.

6. Atbalstu saskaņā ar šo pantu lauksaimniekam izmaksā līdz 2027. gada 30. jūnijam.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka lauksaimniekiem, kas saņem atbalstu saskaņā ar šo pantu, ir piekļuve attiecīgajām zināšanām un informācijai, kas palīdz optimizēt mēslošanas līdzekļu ilgtspējīgu izmantošanu.

8. Piešķirot atbalstu saskaņā ar šo pantu, dalībvalstis nodrošina, ka netiek pieļauta pārmērīga kompensēšana, kas rodas, šajā pantā minēto intervenci apvienojot ar citiem valsts vai Savienības atbalsta instrumentiem.”;

3) regulas 80. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Atbalstu Regulas (ES) 2021/1060 58. pantā minēto finanšu instrumentu veidā var piešķirt saskaņā ar tiem intervenču veidiem, kas minēti šīs regulas 73. līdz 78. un 78.b pantā.”;

b) panta 3. punktā pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“3. Saskaņā ar Regulas (ES) 2021/1060 58. panta 2. punktu apgrozāmais kapitāls, tostarp atsevišķs apgrozāmais kapitāls, var tikt uzskatīts par attiecināmiem izdevumiem saskaņā ar šīs regulas 73., 74., 76., 77., 78. un 78.b pantu, ja tas palīdz sasniegt vismaz vienu konkrēto mērķi, kas attiecas uz konkrēto intervenci. Atsevišķa apgrozāmā kapitāla finansējuma atbalstu saskaņā ar jebkuru no minētajiem pantiem var sniegt, uz to neattiecinot prasību, ka galasaņēmējs saņem atbalstu par citiem izdevumiem saskaņā ar to pašu pantu.”;

c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Atkāpjoties no 73., 74., 76., 77., 78. un78.b panta, minētajos pantos noteiktās atbalsta likmes nepiemēro atsevišķa apgrozāmā kapitāla finansējumam.”;

4) regulas 86. panta 3. punktam pievieno šādu daļu:

“Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, KLP stratēģiskajā plānā var paredzēt, ka 78.b pantā minētā veida intervences gadījumos no ELFLA finansēto izdevumu attiecināmība saistībā ar KLP stratēģiskā plāna grozījumiem var sākties pirms dienas, kad Komisijai iesniegts grozījuma pieprasījums, bet ne agrāk kā ... [šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas].”;

5) regulas 87. panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“2. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 152. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem dalībvalstu piešķīrumus, kas noteikti V un IX pielikumā, groza, lai ņemtu vērā to, kā – tostarp 17. un 103. pantā minēto pārvietojumu, 103.a pantā minēto tiešo maksājumu piešķīrumu korekciju, 88. panta 5. punktā minēto finanšu piešķīrumu pārvietojumu un 88. panta 6. punktā minēto citu veidu nozarisko intervenču finansēšanai vajadzīgo atskaitījumu ietekmē – ir mainījusies tiešo maksājumu maksimālā kopsumma, kuru var piešķirt.”;

6) regulas 91. panta 3. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) 65 % no attiecināmajiem publiskajiem izdevumiem attiecībā uz maksājumiem par dabas vai citiem platībatkarīgajiem ierobežojumiem saskaņā ar 71. pantu un atbalstu saskaņā ar 78.b pantu;”;

7) regulas 96.a pantu aizstāj ar šādu:

“96.a pants

Maksimālie finanšu piešķīrumi 78.a pantā minētajiem krīzes maksājumiem lauksaimniekiem un 78.b pantā minētajam atbalstam lauksaimniekiem

1. Maksimālā summa katrai dalībvalstij, ko var rezervēt 78.a pantā minētajiem krīzes maksājumiem, kas lauksaimniekiem izmaksājami pēc dabas katastrofām, nelabvēlīgiem klimatiskajiem apstākļiem vai katastrofāliem notikumiem, un 78.b pantā minētajam atbalstam lauksaimniekiem, kurus skāris krasais mēslošanas līdzekļu cenu pieaugums Tuvo Austrumu krīzes dēļ, nepārsniedz XV pielikumā noteiktās ikgadējās summas.

2. Regulas 78.b pantā minētā lauksaimnieku atbalsta finansēšanai var rezervēt ne vairāk kā 25 % no XV pielikumā noteiktajām ikgadējām summām.

3. Kopējie ELFLA izdevumi 78.a un 78.b pantā minētajiem krīzes maksājumiem un 78.b minētajam atbalstam nepārsniedz šā veida intervencēm 2026. un 2027. finanšu gadam rezervēto indikatīvo finanšu piešķīrumu kopsummu, ko dalībvalstis saskaņā ar 112. panta 2. punkta a) apakšpunktu noteikušas savos finanšu plānos un ko saskaņā ar 119. pantu apstiprinājusi Komisija. Minētais maksimālais finanšu apjoms ir Savienības tiesību aktos noteiktais maksimālais finanšu apjoms.”;

8) IV sadaļā pievieno šādu pantu:

“103.a pants

Tiešo maksājumu piešķīrumi 2027. kalendārajam gadam

Kā daļu no 119. pantā minētā pieprasījuma veikt stratēģiskus grozījumus savos attiecīgajos KLP stratēģiskajos plānos dalībvalstis līdz 2026. gada 31. augustam var nolemt savus V un IX pielikumā noteiktos tiešo maksājumu piešķīrumus 2027. kalendārajam gadam palielināt vai samazināt par summu, kas nepārsniedz XVI pielikumā katrai dalībvalstij noteikto palielinājuma un samazinājuma summu.”;

9) regulas 111. panta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Pirmās daļas e) apakšpunktu nepiemēro intervencēm, kuras pieder pie 55. panta 1. punkta a) un c) līdz g) apakšpunktā minētajiem intervenču veidiem biškopības nozarē, 58. panta 1. punkta h) līdz k) apakšpunktā minētajiem intervenču veidiem vīna nozarē, ar kvalitātes shēmām saistītiem informēšanas un veicināšanas pasākumiem, kuri pieder pie 77. pantā minētajiem sadarbības intervenču veidiem, intervencēm, kuras pieder pie 78.a pantā minētā lauksaimniekiem pēc dabas katastrofām, nelabvēlīgiem klimatiskajiem apstākļiem vai katastrofāliem notikumiem izmaksājamo krīzes maksājumu intervences veida, un 78.b pantā minētajām tādu veidu intervencēm, kas sniedz atbalstu lauksaimniekiem, ko skāris mēslošanas līdzekļu krasais cenu pieaugums.”;

10) regulas 112. panta 2. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) šā punkta a) apakšpunktā minēto summu pārvedumi starp tiešo maksājumu intervenču veidiem un lauku attīstības intervenču veidiem saskaņā ar 103. pantu, visi atskaitījumi no dalībvalsts piešķīrumiem, kas paredzēti tiešo maksājumu intervenču veidiem, lai summas saskaņā ar 88. panta 6. punktu darītu pieejamas intervenču veidiem citās nozarēs, kā minēts III sadaļas III nodaļas 7. iedaļā, un visas tiešo maksājumu piešķīrumu korekcijas saskaņā ar 103.a pantu;”;

11) regulas 119. pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) grozījumi, kuri attiecas uz 17. panta 5. punktu, 88. panta 7. punktu, 92. līdz 98. pantu, 103. panta 1., 5. un 6. punktu vai 103.a pantu;”;

b) panta 7. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Šā punkta pirmajā daļā noteiktais ierobežojums neattiecas uz stratēģiskā grozījuma pieprasījumu, kas saistīts ar 17. panta 5. punktu, 78.b pantu, 88. panta 7. punktu, 103. panta 5. vai 6. punktu vai 103.a pantu.”;

12) regulas 121. panta otrās daļas b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) grozījumiem attiecībā uz 17. panta 5. punktu, 88. panta 7. punktu, 103. panta 5. punktu un 103.a pantu – laikposms deleģētā akta pieņemšanai piešķirumu grozījumam saskaņā ar 87. panta 2. punktu.”;

13) regulas 146. pantam pievieno šādu daļu:

“Dalībvalstis var paredzēt valsts papildfinansējumu līdz 200 % apmērā no ELFLA finansējuma, kas KLP stratēģiskajā plānā piešķirts atbalstam saskaņā ar 78.b pantu.”;

14) I un XV pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas I pielikumu;

15) kā XVI pielikumu pievieno šīs regulas II pielikumā ievietoto tekstu.

2. pants

Grozījumi Regulā (ES) 2021/2116

Regulu (ES) 2021/2116 groza šādi:

1) regulas 21. panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“2. Mēneša maksājumus katrai dalībvalstij veic otrā mēneša trešajā darbdienā pēc mēneša, kurā izdevumi radušies, vai pirms minētās dienas, ņemot vērā maksājumu samazināšanu vai apturēšanu, kas piemērota saskaņā ar 39. līdz 42. pantu, vai jebkādas citas korekcijas. Dalībvalstu izdevumus, kas radušies no 1. līdz 15. oktobrim, uzskata par izdevumiem, kas radušies oktobrī. Izdevumus, kas radušies no 16. līdz 31. oktobrim, uzskata par izdevumiem, kas radušies novembrī. Izdevumus, kas dalībvalstīm radušies, lai saskaņā ar 44. panta 2. punkta otrās daļas a) apakšpunktu pirms 2026. kalendārā gada 16. oktobra izmaksātu avansus, uzskata par tādiem, kas radušies novembrī, un tos deklarē deklarācijā, kas attiecas uz minēto mēnesi.”;

2) regulas 35. pantu aizstāj ar šādu:

“35. pants

Lauksaimniecības finanšu gads

Neskarot īpašos noteikumus, kuri piemērojami ar valsts intervenci saistīto izdevumu un ieņēmumu deklarācijām un kurus Komisija noteikusi saskaņā ar 47. panta 2. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu, un neskarot noteikumus par izdevumu deklarācijām, kas attiecas uz avansiem, kuri izmaksāti pirms 2026. kalendārā gada 16. oktobra saskaņā ar 44. panta 2. punkta otrās daļas a) apakšpunktu, finanšu gads aptver maksājumu aģentūru samaksātos izdevumus un saņemtos ieņēmumus, ko tās iegrāmatojušas ELGF un ELFLA budžeta kontos attiecībā uz N finanšu gadu, kurš sākas N–1 gada 16. oktobrī un beidzas N gada 15. oktobrī.”;

3) regulas 44. panta 2. punkta otrās daļas a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) tiešo maksājumu intervencēm un atbalstam tiešo maksājumu veidā Regulas (ES) Nr. 228/2013 IV nodaļā un Regulas (ES) Nr. 229/2013 IV nodaļā minēto pasākumu satvarā avansus līdz 70 % apmērā izmaksāt pirms 1. decembra, bet ne agrāk kā 16. oktobrī, un attiecībā uz 2026. pieprasījumu gadu par šajā punktā minētajām intervencēm un atbalstu var izmaksāt avansus līdz 75 % apmērā, tostarp pirms 2026. gada 16. oktobra;”.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

…,

Eiropas Parlamenta vārdā – priekšsēdētāja	*Padomes vārdā – priekšsēdētājs / priekšsēdētāja*

I PIELIKUMS

Regulas (ES) 2021/2115 I un XV pielikumu groza šādi:

1) regulas I pielikuma tabulā “Ikgadēja snieguma noskaidrošana – IZLAIDE – Intervenču veidi un to izlaides rādītāji” pēc rindas “Krīzes maksājumi, kas lauksaimniekiem izmaksājami pēc dabas katastrofām, nelabvēlīgiem klimatiskajiem apstākļiem vai katastrofāliem notikumiem (78.a pants)” iekļauj šādu ierakstu:

“

Atbalsts lauksaimniekiem, kurus skāris krasais mēslošanas līdzekļu cenu pieaugums Tuvo Austrumu krīzes dēļ (78.b pants)	O.9b To lauksaimnieku skaits, kuri saņem atbalstu krasā mēslošanas līdzekļu cenu pieauguma dēļ

”;

2) regulas XV pielikuma virsrakstu aizstāj ar šādu:

“XV pielikums

Katrai dalībvalstij paredzētā maksimālā summa, ko var rezervēt 78.a pantā minētajiem krīzes maksājumiem lauksaimniekiem un 78.b pantā minētajam atbalstam lauksaimniekiem”.

II PIELIKUMS

“XVI pielikums

MAKSIMĀLĀS SUMMAS, KAS MINĒTAS 103.A PANTĀ

Maksimālā summa, par kādu dalībvalsts var palielināt tiešajiem maksājumiem paredzētos piešķīrumus 2027. kalendārajam gadam

	EUR (faktiskajās cenās)
Beļģija	20 700 224
Bulgārija	84 648 793
Čehija	64 796 927
Dānija	18 983 515
Vācija	273 089 935
Igaunija	26 404 994
Īrija	77 910 157
Grieķija	139 238 400
Spānija	324 114 848
Francija	364 860 018
Horvātija	74 326 850
Itālija	337 480 344

Kipra	5 942 629
Latvija	35 248 552
Lietuva	58 648 549
Luksemburga	3 077 661
Ungārija	104 217 287
Malta	4 996 124
Nīderlande	18 317 092
Austrija	130 006 188
Polija	396 000 462
Portugāle	162 165 186
Rumānija	290 114 968
Slovēnija	27 542 548
Slovākija	77 723 373
Somija	106 364 987
Zviedrija	63 566 922

Maksimālā summa, par kādu dalībvalsts var samazināt tiešajiem maksājumiem paredzētos piešķīrumus 2027. kalendārajam gadam

	EUR (faktiskajās cenās)
Beļģija	123 731 481
Bulgārija	207 943 425
Čehija	213 736 824
Dānija	215 591 819
Vācija	1 228 923 865
Igaunija	51 254 687
Īrija	296 570 499
Grieķija	472 915 011
Spānija	1 209 271 990
Francija	1 821 250 134
Horvātija	93 692 559
Itālija	907 132 289
Kipra	11 911 885
Latvija	91 120 936
Lietuva	153 178 204

Luksemburga	8 186 957
Ungārija	310 796 291
Malta	1 148 505
Nīderlande	179 345 582
Austrija	169 395 462
Polija	796 492 035
Portugāle	159 948 413
Rumānija	507 398 799
Slovēnija	32 882 513
Slovākija	103 868 686
Somija	131 201 466
Zviedrija	171 704 104

”